

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 79.122/16
van 20 april 2026

avis 79.122/16
du 20 avril 2026

over

sur

een ontwerp van koninklijk
besluit 'tot vaststelling van de
inhoud en de nadere regels van
het voorlichtingsrapport zoals
bepaald door artikel 31 van het
Strafwetboek'

un projet d'arrêté royal
'déterminant le contenu et les
modalités de réalisation du
rapport d'information comme
déterminé par l'article 31 du
Code pénal'

Op 27 maart 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Justitie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit ‘tot vaststelling van de inhoud en de nadere regels van het voorlichtingsrapport zoals bepaald door artikel 31 van het Strafwetboek’.

Het ontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 14 april 2026. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Yves DEPOORTER, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Barbara SPEYBROUCK, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Tim CORTHAUT, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 april 2026.

*

Le 27 mars 2026, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Ministre de la Justice à communiquer un avis dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal ‘déterminant le contenu et les modalités de réalisation du rapport d'information comme déterminé par l'article 31 du Code pénal’.

Le projet a été examiné par la seizième chambre le 14 avril 2026. La chambre était composée de Wouter PAS, président de chambre, Brecht STEEN et Tim CORTHAUT, conseillers d'État, Michel TISON, assesseur, et Yves DEPOORTER, greffier.

Le rapport a été présenté par Barbara SPEYBROUCK, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Tim CORTHAUT, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 20 avril 2026.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt tot vaststelling van de inhoud en de nadere regels van het voorlichtingsrapport, zoals bepaald door artikel 31 van het Strafwetboek, dat als doel heeft het openbaar ministerie of de rechter bij wie de zaak aanhangig is, in te lichten over de opportuniteit van mogelijke straffen of maatregelen.

Na het vaststellen van enkele definities (artikel 1 van het ontwerp) preciseert het ontwerp vooreerst welke gegevens moeten worden opgenomen in de vraag tot het opstellen van een voorlichtingsrapport (artikel 2) en de wijze waarop die vraag aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen ter kennis wordt gebracht (artikel 3).

Daarnaast bepaalt het de opdracht van de bevoegde dienst van de gemeenschappen die erin bestaat pertinente informatie te verstrekken, zodat de opdrachtgever is ingelicht over de opportuniteit van de verschillende mogelijke vrijheidsbeperkende straffen of maatregelen (artikel 4).

Ten slotte bepaalt het ontwerp dat de opdrachtgever de termijn vastlegt voor het uitvoeren van de opdracht door de bevoegde dienst van de gemeenschappen, waarbij een minimumtermijn geldt naargelang de beklaagde of beschuldigde zich al dan niet in voorlopige hechtenis bevindt, en dat het voorlichtingsrapport bij het strafdossier wordt gevoegd (artikel 5).

De inwerkingtreding van het te nemen besluit wordt bepaald op de dag van inwerkingtreding van de wet van 29 februari 2024 ‘tot invoering van boek I van het Strafwetboek’ (artikel 6).

RECHTSGROND

3.1. Er wordt voor het ontwerp rechtsgrond gevonden in het in de aanhef vermelde artikel 31 van het Strafwetboek¹ dat luidt:

¹ Zoals gewijzigd bij artikel 4 van de wet van 16 maart 2026 ‘tot wijziging van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek en de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek’ (*Parl.St.* Kamer 2025-26, nr. 56-1160/2 – amendement nr. 2). Overeenkomstig artikel 127 van de wet van 16 maart 2026, gewijzigd bij artikel 256 van de wet van 30 maart 2026 ‘houdende harmonisatie van de geldende wetbepalingen van Justitie met het Strafwetboek van 29 februari 2024 II’, treedt de wijziging in werking op “de datum van de inwerkingtreding van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek en van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek”, zijnde overeenkomstig de artikelen 252 en 253 van dezelfde wet van 30 maart 2026 op “1 september 2026”.

“Met het oog op het opleggen van de meest geschikte straf of maatregel aan een natuurlijk persoon kan het openbaar ministerie of de rechter bij wie de zaak aanhangig werd gemaakt, aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen van het gerechtelijk arrondissement van de verblijfplaats van de beklaagde of de beschuldigde de opdracht geven een voorlichtingsrapport op te stellen teneinde de pertinente informatie te verstrekken die van aard is de rechter in te lichten over de opportuniteit van de mogelijke straffen of maatregelen. De Koning bepaalt de inhoud en de nadere regels betreffende het opstellen van het voorlichtingsrapport.”

3.2. Die rechtsgrond volstaat ook voor de artikelen 2 en 4 van het ontwerp, die betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens.

Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke inmenging in het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd. Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de “essentiële elementen” voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.² Bijgevolg moeten de ‘essentiële elementen’ van de verwerking van persoonsgegevens in de wet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel ‘essentiële elementen’ uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.³

In het verslag aan de Koning wordt verwezen naar artikel 725ter van het Gerechtelijk Wetboek dat het wettelijk kader bevat voor het gecentraliseerd informaticasysteem voor het beheer van de digitale dossiers, waarin onder andere de doeleinden van het dossierbeheersysteem, de categorieën van persoonsgegevens die erdoor zullen worden verwerkt, de bewaring en de doorgifte van persoonsgegevens worden geregeld.⁴ Dit generiek kader

² Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie inzonderheid GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17.

³ Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’, *Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1951/1, 119, opmerking 101. Zie ook GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1; GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2; GwH 16 februari 2023, nr. 26/2023, B.74.1; GwH 17 mei 2023, nr. 75/2023, B.55.2.1.

⁴ De gemachtigde lichtte het concrete dossierbeheer verder als volgt toe:

“In het kader van de digitale transformatie die lopende is binnen het departement Justitie, worden alle data uitgewisseld via de dossierbeheersystemen van de rechterlijke orde en deze van de externe partners (via fluxen, API's enz).

Documenten die deel uitmaken van het rechtsplegingsdossier, in dit geval het strafdossier, kunnen door leden van de rechterlijke orde en externen geraadpleegd worden in het gedeeld digitaal nationaal dossier.

Voor leden van de rechterlijke orde is hiervoor de interface JustView ontwikkeld. Voor externen zijn hiervoor de interfaces JustConsult - Justview ontwikkeld. Beiden interfaces geven toegang tot het gedeeld digitaal dossier van Justitie. Dit gedeeld nationaal dossier is niet hetzelfde als een dossierbeheersysteem van Justitie. Het gedeeld nationaal

betreffende de gegevensbescherming voor dossierbeheersystemen van Justitie moet worden gelezen in samenhang “met onder andere de bestaande regels in het Wetboek van strafvordering teneinde het volwaardig normatief kader inzake gegevensbescherming te bekomen. Hiertoe kan aldus worden verwezen naar de artikelen 21*bis*, 21*ter*, 21*quinqies*, 28*bis*, 61*ter*/1 en 61*quinqies*/1 van het Wetboek van strafvordering en naar artikel 33 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens”.

Gevraagd om een toelichting over de regeling van de essentiële elementen, verklaarde de gemachtigde:

“Het voorlichtingsrapport wordt gevraagd in het kader van een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek om het openbaar ministerie / rechter de nodige elementen te verschaffen teneinde de meest geschikte straf te kunnen vorderen / opleggen, zoals bepaald door artikel 31 (nieuw) Strafwetboek. Het maakt mee deel uit van het strafdossier, zoals bepaald door het ontwerp van uitvoeringsbesluit.

Voor wat betreft de categorieën van gegevens die worden verzameld, kan worden verwezen naar de artikelen 28*bis*, § 1, eerste lid Sv. (‘Het opsporingsonderzoek is het geheel van de handelingen die ertoe strekken de misdrijven, hun daders en de bewijzen ervan op te sporen en de gegevens te verzamelen die dienstig zijn voor de uitoefening van de strafvordering. Het opsporingsonderzoek wordt à charge en à décharge gevoerd’) en artikel 55 Sv. (‘Het gerechtelijk onderzoek is het geheel van de handelingen die ertoe strekken de daders van misdrijven op te sporen, de bewijzen te verzamelen en de maatregelen te nemen die de rechtscolleges in staat moeten stellen met kennis van zaken uitspraak te doen.’). Hieruit kan worden geconcludeerd dat het voorlichtingsrapport alle nuttige elementen omvat voor de uitoefening van de strafvordering en in het bijzonder de essentiële informatie om de rechter te informeren over de mogelijke straffen of maatregelen.

De categorieën van personen betreffen de verdachte die het voorwerp uitmaakt van het opsporings – of gerechtelijk onderzoek en eventuele voor de finaliteit relevante informatie van derden, zie de artikelen 28*bis* en 55 Sv., die niet stellen dat de handelingen beperkt zouden zijn tot de verdachte. De artikelen bevestigen de opsporingsplicht en het opsporingsrecht. Deze principes zijn in overeenstemming met artikel 28 van de wet van

dossier bevat immers de documenten van het rechtsplegingsdossier. Het dossierbeheerssysteem bevat de data die betrekking hebben op het beheer van het dossier binnen Justitie, bv. de titularis van het dossier. Het dossierbeheerssysteem is enkel toegankelijk voor de rechterlijke orde. De data kunnen via linken overgemaakt worden aan de dossierbeheerssystemen van partners, bv. de bevoegde diensten van de gemeenschappen. Het digitaal rechtsplegingsdossier is zoals hoger vermeld toegankelijk voor de rechterlijke orde en externen, elk via hun eigen interface.

De gemeenschappen hebben voor de uitvoering van hun wettelijke opdrachten geen toegang nodig tot de dossierbeheerssystemen van justitie zelf, maar zij kunnen wel data bekomen door linken te leggen tussen de dossierbeheerssystemen van Justitie en hun eigen dossierbeheerssystemen. Het is good practice om dossierbeheerssystemen te linken met het oog op data-uitwisseling en geen toegang te geven aan externen tot een intern dossierbeheerssysteem omdat op deze manier wordt gegarandeerd dat het toegangsbeheer tot een dossierbeheerssysteem onder de verantwoordelijkheid van de eigen organisatie valt.

In afwachting van het installeren van deze linken tussen de beheerssystemen van Justitie en de gemeenschappen voor de noodzakelijke gegevensuitwisseling werd voor de Justitiehuisen voorzien in een tijdelijk portaal op JustCase, dit zal verdwijnen zodra de linken zijn gelegd met de eigen dossierbeheerssystemen van de gemeenschappen. Wat de documenten van het rechtsplegingsdossier betreft hebben de justitiehuisen toegang tot het digitaal dossier via JustConsult – JustView.

Het is dus via het hierboven omschreven tijdelijk portaal dat dit zal gebeuren.

Het Verslag aan de Koning kan op bovenstaande wijze worden verduidelijkt.”

30 juli die artikel 4 van de privacyrichtlijn politie-justitie omzet en die de voorwaarden voor de rechtmatigheid van de verwerking bepaalt.

De personen aan wie de gegevens kunnen worden meegedeeld: de toegang tot het gerechtelijk strafdossier wordt bepaald door artikel 21bis Sv.

De bewaringstermijn: aangezien voorlichtingsrapport deel zal uitmaken van het strafdossier, volgt het dezelfde weg als het strafdossier en is het onderworpen aan de bewaartermijnen zoals bepaald in de Archiefwet.

Tot slot wordt verwezen naar de artikelen inzake de bescherming van persoonsgegevens: de artikelen 21ter, 21quinquies, 61ter/1 en 61quinquies/1 Sv. (recht om toegang te vragen tot zijn persoonsgegevens, recht om verbetering van de persoonsgegevens te vragen – ook voor derden aan het strafdossier) en naar artikel 33 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens betreffende de rechtmatigheid van de verwerking waar het voorliggende aan voldoet.”

Gelet op die toelichting kan worden aangenomen dat de verwerking van de persoonsgegevens afdoende is geregeld door de bepalingen die betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van het strafdossier, zodat niet in een afzonderlijke rechtsgrond moet worden voorzien.

VORMVEREISTEN

4. Zoals hiervoor is uiteengezet, regelt het ontwerp ook de verwerking van persoonsgegevens.

Uit artikel 59, § 1, tweede lid, van de wet van 30 juli 2018 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens’, gelezen in samenhang met artikel 28, lid 2, van richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad’, volgt dat de bevoegde toezichthoudende autoriteit moet worden geraadpleegd over het ontwerp. De Gegevensbeschermingsautoriteit is op grond van artikel 4, § 2, van de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’ residuair bevoegd om advies uit te brengen over ontwerpen van wet of reglementair besluit die betrekking hebben op de verwerking van de persoonsgegevens die onder het toepassingsgebied van de richtlijn vallen.

De gemachtigde heeft verklaard dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit nog niet beschikbaar is.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het inwinnen van het voornoemde advies nog wijzigingen zou ondergaan,⁵ moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. In het eerste lid van de aanhef moet ook de verwijzing naar de wijziging van artikel 31 van het Strafwetboek bij de wet van 16 maart 2026⁶ worden opgenomen.⁷

Artikel 2

6. In de Nederlandse tekst van artikel 2 van het ontwerp moet “e-mailadres” worden geschreven (en niet: “emailadres”).

*

⁵ Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

⁶ Zie daarover ook voetnoot 1.

⁷ *Beginnelsen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, aanbeveling 27, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet de déterminer le contenu et les modalités de réalisation du rapport d'information, conformément à l'article 31 du Code pénal, qui a pour but d'éclairer le ministère public ou le juge saisi de la cause sur l'opportunité des peines ou mesures envisageables.

Après avoir formulé quelques définitions (article 1er du projet), le projet précise tout d'abord quelles données doivent figurer dans la demande de rédaction d'un rapport d'information (article 2) et la manière dont cette demande doit être transmise au service compétent des communautés (article 3).

Par ailleurs, le projet définit la mission du service compétent des communautés, qui consiste à fournir des informations pertinentes afin d'éclairer l'autorité mandante sur l'opportunité des différentes peines ou mesures restrictives de liberté envisageables (article 4).

Enfin, le projet dispose que l'autorité mandante détermine le délai dans lequel le service compétent des communautés doit accomplir la mission, un délai minimum s'appliquant selon que le prévenu ou l'accusé se trouve ou non en détention préventive, et que le rapport d'information est joint au dossier pénal (article 5).

L'entrée en vigueur de l'arrêté envisagé est fixée au jour de l'entrée en vigueur de la loi du 29 février 2024 'introduisant le livre Ier du Code pénal' (article 6).

FONDEMENT JURIDIQUE

3.1. Le projet trouve un fondement juridique dans l'article 31 du Code pénal¹ mentionné dans le préambule, qui s'énonce comme suit :

« En vue de déterminer la peine ou mesure la plus adéquate pour une personne physique, le ministère public ou le juge saisi de la cause peut charger le service compétent des communautés de l'arrondissement judiciaire du lieu de résidence du prévenu ou de l'accusé de la rédaction d'un rapport d'information en vue de fournir les informations

¹ Tel qu'il est modifié par l'article 4 de la loi du 16 mars 2026 'modifiant la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal et la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal' (*Doc. parl.*, Chambre, 2025-2026, n° 56-1160/2 – amendement n° 2). Conformément à l'article 127 de la loi du 16 mars 2026, modifié par l'article 256 de la loi du 30 mars 2026 'relative à la mise en concordance des dispositions légales en vigueur de la Justice avec le Code pénal du 29 février 2024 II', la modification entre en vigueur « le jour de l'entrée en vigueur de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal et de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal », soit, conformément aux articles 252 et 253 de la même loi du 30 mars 2026, le « 1er septembre 2026 ».

pertinentes de nature à éclairer le juge sur l'opportunité des peines ou mesures envisageables. Le Roi détermine le contenu et les modalités de réalisation du rapport d'information ».

3.2. Ce fondement juridique est également suffisant pour les articles 2 et 4 du projet, qui portent sur le traitement de données à caractère personnel.

Conformément à l'article 22 de la Constitution, le respect du principe de légalité formelle s'applique à tout traitement de données à caractère personnel et, plus généralement, à toute ingérence dans le droit au respect de la vie privée. En réservant au législateur compétent le pouvoir de fixer dans quels cas et à quelles conditions il peut être porté atteinte au droit au respect de la vie privée, l'article 22 de la Constitution garantit à tout citoyen qu'aucune ingérence dans ce droit ne pourra avoir lieu qu'en vertu de règles adoptées par une assemblée délibérante, démocratiquement élue. Une délégation à un autre pouvoir n'est pas contraire au principe de légalité, pour autant que l'habilitation soit définie de manière suffisamment précise et porte sur l'exécution de mesures dont les « éléments essentiels » sont fixés préalablement par le législateur². Par conséquent, les « éléments essentiels » du traitement de données à caractère personnel doivent être fixés dans la loi elle-même. À cet égard, la section de législation considère que, quelle que soit la matière concernée, constituent, en principe, des « éléments essentiels » les éléments suivants : 1°) les catégories de données traitées ; 2°) les catégories de personnes concernées ; 3°) la finalité poursuivie par le traitement ; 4°) les catégories de personnes ayant accès aux données traitées ; et 5°) le délai maximal de conservation des données³.

Dans le rapport au Roi, il est fait référence à l'article 725ter du Code judiciaire qui contient le cadre légal pour le système informatique centralisé pour la gestion des dossiers numériques, qui règle entre autres les finalités du système de gestion des dossiers, les catégories de données à caractère personnel qui seront traitées par le système, la conservation et la transmission de données à caractère personnel⁴. Ce cadre générique concernant la protection des

² Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle : voir notamment C.C., 18 mars 2010, n° 29/2010, B.16.1 ; C.C., 20 février 2020, n° 27/2020, B.17.

³ Avis C.E. 68.936/AG du 7 avril 2021 sur un avant-projet devenu la loi du 14 août 2021 'relative aux mesures de police administrative lors d'une situation d'urgence épidémique', *Doc. parl.*, Chambre, 2020-2021, n° 55-1951/1, p. 119, observation 101. Voir également C.C., 10 mars 2022, n° 33/2022, B.13.1 ; C.C., 22 septembre 2022, n° 110/2022, B.11.2 ; C.C., 16 février 2023, n° 26/2023, B.74.1 ; C.C., 17 mai 2023, n° 75/2023, B.55.2.1.

⁴ Le délégué a donné les précisions suivantes concernant la gestion concrète des dossiers :

« In het kader van de digitale transformatie die lopende is binnen het departement Justitie, worden alle data uitgewisseld via de dossierbeheersystemen van de rechterlijke orde en deze van de externe partners (via fluxen, API's enz).

Documenten die deel uitmaken van het rechtsplegingsdossier, in dit geval het strafdossier, kunnen door leden van de rechterlijke orde en externen geraadpleegd worden in het gedeeld digitaal nationaal dossier.

Voor leden van de rechterlijke orde is hiervoor de interface JustView ontwikkeld. Voor externen zijn hiervoor de interfaces JustConsult - Justview ontwikkeld. Beiden interfaces geven toegang tot het gedeeld digitaal dossier van Justitie. Dit gedeeld nationaal dossier is niet hetzelfde als een dossierbeheerssysteem van Justitie. Het gedeeld nationaal dossier bevat immers de documenten van het rechtsplegingsdossier. Het dossierbeheerssysteem bevat de data die betrekking hebben op het beheer van het dossier binnen Justitie, bv. de titularis van het dossier. Het dossierbeheerssysteem is enkel toegankelijk voor de rechterlijke orde. De data kunnen via linken overgemaakt worden aan de dossierbeheerssystemen van partners, bv. de bevoegde diensten van de gemeenschappen. Het digitaal rechtsplegingsdossier is zoals hoger vermeld toegankelijk voor de rechterlijke orde en externen, elk via hun eigen interface.

De gemeenschappen hebben voor de uitvoering van hun wettelijke opdrachten geen toegang nodig tot de dossierbeheerssystemen van justitie zelf, maar zij kunnen wel data bekomen door linken te leggen tussen de

données pour le système de gestion des dossiers de la Justice doit être lu en combinaison « avec les règles existantes, en particulier avec le Code d'instruction criminelle afin de déterminer le cadre complet de protection des données. A cet[te] fin, il peut être renvoyé aux articles 21bis, 21ter, 21quinquies et 28bis, 61ter/1 [et] 61quinquies/1 du Code d'instruction criminelle, ainsi [qu'à] l'article 33 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel ».

Invité à fournir des précisions sur le dispositif réglant les éléments essentiels, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Het voorlichtingsrapport wordt gevraagd in het kader van een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek om het openbaar ministerie / rechter de nodige elementen te verschaffen teneinde de meest geschikte straf te kunnen vorderen / opleggen, zoals bepaald door artikel 31 (nieuw) Strafwetboek. Het maakt mee deel uit van het strafdossier, zoals bepaald door het ontwerp van uitvoeringsbesluit.

Voor wat betreft de categorieën van gegevens die worden verzameld, kan worden verwezen naar de artikelen 28bis, § 1, eerste lid Sv. ('Het opsporingsonderzoek is het geheel van de handelingen die ertoe strekken de misdrijven, hun daders en de bewijzen ervan op te sporen en de gegevens te verzamelen die dienstig zijn voor de uitoefening van de strafvordering. Het opsporingsonderzoek wordt à charge en à décharge gevoerd') en artikel 55 Sv. ('Het gerechtelijk onderzoek is het geheel van de handelingen die ertoe strekken de daders van misdrijven op te sporen, de bewijzen te verzamelen en de maatregelen te nemen die de rechtscollages in staat moeten stellen met kennis van zaken uitspraak te doen.'). Hieruit kan worden geconcludeerd dat het voorlichtingsrapport alle nuttige elementen omvat voor de uitoefening van de strafvordering en in het bijzonder de essentiële informatie om de rechter te informeren over de mogelijke straffen of maatregelen.

De categorieën van personen betreffen de verdachte die het voorwerp uitmaakt van het opsporings – of gerechtelijk onderzoek en eventuele voor de finaliteit relevante informatie van derden, zie de artikelen 28bis en 55 Sv., die niet stellen dat de handelingen beperkt zouden zijn tot de verdachte. De artikelen bevestigen de opsporingsplicht en het opsporingsrecht. Deze principes zijn in overeenstemming met artikel 28 van de wet van 30 juli die artikel 4 van de privacyrichtlijn politie-justitie omzet en die de voorwaarden voor de rechtmatigheid van de verwerking bepaalt.

De personen aan wie de gegevens kunnen worden meegedeeld: de toegang tot het gerechtelijk strafdossier wordt bepaald door artikel 21bis Sv.

De bewaringstermijn: aangezien voorlichtingsrapport deel zal uitmaken van het strafdossier, volgt het dezelfde weg als het strafdossier en is het onderworpen aan de bewaartermijnen zoals bepaald in de Archiefwet.

dossierbeheerssystemen van Justitie en hun eigen dossierbeheerssystemen. Het is good practice om dossierbeheerssystemen te linken met het oog op data-uitwisseling en geen toegang te geven aan externen tot een intern dossierbeheerssysteem omdat op deze manier wordt gegarandeerd dat het toegangsbeheer tot een dossierbeheerssysteem onder de verantwoordelijkheid van de eigen organisatie valt.

In afwachting van het installeren van deze linken tussen de beheerssystemen van Justitie en de gemeenschappen voor de noodzakelijke gegevensuitwisseling werd voor de Justitiehuisen voorzien in een tijdelijk portaal op JustCase, dit zal verdwijnen zodra de linken zijn gelegd met de eigen dossierbeheerssystemen van de gemeenschappen. Wat de documenten van het rechtsplegingsdossier betreft hebben de justitiehuisen toegang tot het digitaal dossier via JustConsult – JustView.

Het is dus via het hierboven omschreven tijdelijk portaal dat dit zal gebeuren.

Het Verslag aan de Koning kan op bovenstaande wijze worden verduidelijkt ».

Tot slot wordt verwezen naar de artikelen inzake de bescherming van persoonsgegevens: de artikelen 21ter, 21quinquies, 61ter/1 en 61quinquies/1 Sv. (recht om toegang te vragen tot zijn persoonsgegevens, recht om verbetering van de persoonsgegevens te vragen – ook voor derden aan het strafdossier) en naar artikel 33 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens betreffende de rechtmatigheid van de verwerking waar het voorliggende aan voldoet ».

Compte tenu de ces explications, il peut être admis que le traitement des données à caractère personnel est réglé de manière adéquate par les dispositions concernant ce traitement dans le cadre du dossier pénal, de sorte qu'il ne faut pas prévoir de fondement juridique distinct.

FORMALITÉS

4. Ainsi qu'il a été exposé ci-dessus, le projet règle également le traitement des données à caractère personnel.

Il découle de l'article 59, § 1er, alinéa 2, de la loi du 30 juillet 2018 'relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel', combiné avec l'article 28, paragraphe 2, de la directive (UE) 2016/680 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 'relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel par les autorités compétentes à des fins de prévention et de détection des infractions pénales, d'enquêtes et de poursuites en la matière ou d'exécution de sanctions pénales, et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la décision-cadre 2008/977/JAI du Conseil', que l'autorité de contrôle compétente doit être consultée au sujet du projet. L'Autorité de protection des données dispose, en vertu de l'article 4, § 2, de la loi du 3 décembre 2017 'portant création de l'Autorité de protection des données', de compétences résiduelles lui permettant de rendre un avis sur les projets de loi ou d'arrêté réglementaire concernant le traitement de données à caractère personnel qui relèvent du champ d'application de la directive.

Le délégué a déclaré que l'avis de l'Autorité de protection des données n'est pas encore disponible.

Si l'avis précité devait encore donner lieu à des modifications du texte soumis au Conseil d'État ⁵, les dispositions modifiées ou ajoutées devraient encore être soumises à la section de législation, conformément à la prescription de l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État.

⁵ À savoir d'autres modifications que celles dont fait état le présent avis ou que celles visant à répondre aux observations formulées dans le présent avis.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

5. La référence à la modification de l'article 31 du Code pénal par la loi du 16 mars 2026 ⁶ doit également être intégrée dans le premier alinéa du préambule ⁷.

Article 2

6. Dans le texte néerlandais de l'article 2 du projet, il faut écrire « e-mailadres » (et non : « emailadres »).

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Yves DEPOORTER

Wouter PAS

⁶ Voir également à cet égard la note de bas de page 1.

⁷ *Principes de technique législative. Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, Conseil d'État, 2008, recommandation 27, à consulter sur le site Internet du Conseil d'État (www.raadvst-consetat.be).